

Spiritual Butterflies #1 Hengellisiä perhosia, osa 1

Hei kaikki,

Sähköisessä (englanninkielisessä) uutiskirjeessäni 16 päivältä joulukuuta kerron äskettäisestä Herran näyssä tapahtuneesta vierailusta, jossa Hän puhui siitä, kuinka Hänen kansansa ajaa takaa 'hengellisiä perhosia'. (Jos et ole saanut sähköistä uutiskirjettäni, mene osoitteeseen cwowi.org ja klikkaa kohtaa 'articles' ja alasetoalokosta klikkaa kohtaa 'newsletter')

Kertaus

Herra tuli luokseni ja sanoi tämän: "Monet pohtivat uteliaina tulevaa vuotta, mutta Minä teen työtä sydämissä siihen määrään asti, että monet ovat päättäneet, etteivät enää aja takaa hengellisiä perhosia, vaan tulevat keskittymään siihen ydinasiaan, keitä he ovat Minussa ja mitä he uskovat sekä etsivät käsiinsä niitä, joilla on samat hengelliset prioriteetit."

Sitten seisomme niityn vieressä, niityllä oli lapsia ajamassa takaa perhosia. Mutta jotkut lopettivat perhosten tavoittelun ja istuutuivat niityn reunalle kasvot niityltä pois päin ja antoivat vettä ja ruokaa niityn ulkopuolella oleville. Toistan, seuraa yllä olevia ohjeita, jollet ole lukenut sitä vielä.

Mitä Hän tarkoitti 'hengellisillä perhosilla?'

Kun Herra palaa, Hän kertoo meille Matt. 25:34-40:ssa Hänen silmissään vanhurskaista:

"Silloin Kuningas sanoo oikealla puolellaan oleville: 'Tulkaa, minun Isäni siunatut, ja omistakaa se valtakunta, joka on ollut teille valmistettuna maailman perustamisesta asti. Sillä minun oli nälkä, ja te annoitte minulle syödä; minun oli jano, ja te annoitte minulle juoda; minä olin outo, ja te otitte minut huoneeseenne; minä olin alaston, ja te vaatetitte minut; minä sairastin, ja te kävitte minua katsomassa; minä olin vankeudessa, ja te tulitte minun tyköni.'

Silloin vanhurskaat vastaavat hänelle sanoen: 'Herra, milloin me näimme sinut nälkäisenä ja ruokimme sinua, tai janoisena ja annoimme sinulle juoda? Ja milloin me näimme sinut outona ja otimme sinut huoneeseemme, tai alastonna ja vaatetimme sinut? Ja milloin me näimme sinun sairastavan tai olevan vankeudessa ja tulimme sinun tykösi?' Niin Kuningas vastaa ja sanoo heille: 'Totisesti minä sanon teille: kaikki, mitä olette tehneet yhdelle näistä minun vähimmistä veljistäni, sen te olette tehneet minulle'.

Nuo sanat tulevat tapahtumaan tarkalleen niin kuin Hän lausui. Jos me uskomme tuon, ja jos me uskomme olevamme lopun ajoissa, eikö meidän pitäisi kyetä lukemaan yllä oleva kohta vakuuttuneina ja sanoa: "Kyllä Herra, tuo on minun elämäni, tuo on sitä mitä teen, nuo ovat myös minun prioriteettejani!"

Mitä jos Hän tulisi juuri nyt niiden luo, jotka luulevat hengellisen kokemuksen huipun olevan 'kaatumisen hengen vaikutuksesta' tai 'hengessä juopumisena olemisen' tai 'hengellisten väristysten' tuntemisen? Mitä jos Hän tulisi juuri nyt niiden luo, jotka luulevat, että jonkun pastorin toimesta tapahtuva kätten päälle paneminen tuoreen voitellun saamiseksi on korkeinta ja parasta mitä Jumalalla on? Mitä jos ihminen on niin keskittynyt henkilökohtaiseen profetiaan - tai vapauttamiseen - tai kolmanteen taivaaseen menemiseen - että hän luulee tämän tyyppisten asioiden olevan korkeinta ja parasta mitä Jumalalla on ja mitä Jumala tekee juuri nyt?

Jos Jeesus tulisi takaisin juuri nyt, voisiko jokainen meistä sanoa, että se, mikä on tärkeintä Hänelle, on myös tärkeintä meille? Onko hänen ajatuksensa palvelutyönä tehtävästä työstä myös meidän ajatuksemme palvelutyönä tehtävästä työstä?

Alussa

Apostolit kuulivat Jeesuksen kertovan heille suoraan, mitä Hän etsi palatessaan ja he välittivät tuon prioriteetin ja elämäntyylin toisille, sillä Apt. 2:sta 6:een ihmiset menevät niinkin pitkälle, että myyvät ylimääräistä omaisuuttaan auttaakseen keskellään fyysisten tarpeiden huolehtimisesta.

"Ja uskovaisten suuressa joukossa oli yksi sydän ja yksi sielu; eikä kenkään heistä sanonut omaksensa mitään siitä, mitä hänellä oli... Ei myöskään ollut heidän seassaan ketään puutteenalaista; sillä kaikki, joilla oli maatiloja tai taloja, myivät ne ja toivat myytyjen hinnan ja panivat apostolien jalkojen juureen jaettavaksi." (4:32-35)

Se ei tarkoita sitä, että he olisivat asuneet suuressa kommuunissa, ei, he pitivät omat kotinsa ja asuivat niissä, mutta heidän sydämensä oli omistautunut auttamaan toisia keskellään, ja jos oli tarpeita, ihmiset olivat halukkaita ottamaan säästöistään ja jopa investoinneistaan auttaakseen täyttämään ympärillään olevat tarpeet. (Noina päivinä ei ollut pankkeja, joten kaikki käteisinvestoinnit olivat sijoitettuna koteihin, maahan, karjaan ja sellaiseen)

Kaikki nämä resurssit tarjosivat vettä, ruokaa, vaatetusta, suojaa ja muuta tarpeessa oleville, mikä oli yhtäpitävää Jeesuksen prioriteettien kanssa. Seuraavien 30 vuoden aikana, joita Apostolien teot ja suurin osa Uutta Testamenttia käsittelevät, näemme palvelutyön olevan edelleen tällä tavalla määriteltynä niin, että Kristuksen ruumiilla on Jeesuksen samat prioriteetit. Antiokiassa Agabuksen profetoidessa tulevasta nälänhädästä Juudeassa, ruumis (joka kokoontui kodeissa) kokosi lahjan lähetettäväksi Juudeaan avustuksena nälänhätään. (Apt. 11.28-30)

Paavali vastaanottaa lahjoja Jerusalemin köyhille 1. Kor. 16:ssa, 2. Kor. 8&9:ssä, Room. 15:25-26:ssa. Jaakob sanoo näin: "Aitoa (puhdasta) uskonnonharjoitusta ja saastumatonta Jumalan Isän edessä on tämä; vierailta isättömien ja leskien luona heidän ahdingossaan, sekä pitää itsensä tahrattomana maailman taholta." (Jaak. 1:27, suomennos tässä)

Kuinka uskonnonharjoitus kirjoitetaan?

Niinpä me näemme johdonmukaisuuden kaikissa johtajissa ja ihmisissä sekä halki koko Uuden testamentin siinä, että Kristuksen ruumiin prioriteetit olivat yhdenmukaiset Jeesuksen prioriteettien kohdalla Hänen palatessaan. Eikö meidän prioriteettiemme pitäisi olla samat?

Määrittelemmekö puhtaan uskonnonharjoituksen tällä samalla tavalla? Pitämiseksi itsemme tahrattomana maailman taholta? Vierailemiseksi isättömien ja leskien luona heidän ahdingossaan?

Vai määrittelemmekö nyt tai ovatko jotkut meistä menneisyudessa määritelleet puhtaaksi uskonnonharjoitukseksi sen, että oppii antamaan henkilökohtaisia profetioita tai menee ulos kaduille puhumaan vieraille ja näkemään sen, että Herra antaa meille sanoja, tai huutamaan ja kiljumaan Jumalaa avaamaan taivaan meille, tai olemaan hengessä juopuneita ja vaappumaan ympäriinsä kuin lapsen leluhyrrä?

Miksi ihmisten huomio kääntyy hengellisiin perhosiin?

Alusta lähtien kristityt ovat kokoontuneet kodeissa ensisijaisena seurakunnan kokoontumispaikkana. Se, että on joka viikko olohuoneessa suunnilleen samojen ihmisten kanssa merkitsee sitä, että oppii tuntemaan toisensa ja keskellä olevat tarpeet ja jokainen ottaa rakastavasta sydäimestä henkilökohtaisen vastuun jokaisesta huolehtimisesta. Asiat virtaavat sen tähden luonnollisesti siihen kuinka jotakuta voi auttaa: rahaa, kykyjä, aikaa, viisautta ja muita resursseja käytetään tarpeisiin vastaamisessa.

Auditorioseurakunnassa kyse on ohjelmasta, joka tekee palvelutyön, se ei perustu henkilökohtaiseen vastuuseen. On perjantai-illan aktio kerrostalorykelmään, ruoan ja vaatteiden jakelutempaus, jossa ainoa vaadittu asia on tuoda keittopurkki ja takki, jota ei enää halua, pistettäväksi suureen laatikkoon kun kävelee auditorioon. Rahaa voi antaa vankilatyöhön, bussikuljetukseen huono-osaisten lasten tuomiseksi seurakuntaan ja muuta, kaikki kymmenyksi ja kolehtiesi rahoittamana.

Mutta ei tarvitse tehdä mitään. Se antaa auditorioseurakunnan kristityille sen ylellisyyden, että he voivat jahdata hengellisiä perhosia itseään varten. Heillä ei ole mitään muuta vastuuta ketään kohtaan heti sen jälkeen, kun he ovat antaneet kymmenyksensä, kolehtinsa, keittopurkkinsa tai ylimääräisen takkinsa. Vastuusta vapautettuina he voivat jahdata perhosia!

"Oletko ollut _____:ssa? Juovuin niin hengessä, että elämässäni on nyt aivan uuden tason voitelu! Rukoilimme taivasta laskeutumaan, tosiaan me huusimme ja kiljuimme Jumalaa avaamaan taivaan ja jotkut sanoivat tullessa temmatuksi kolmanteen taivaaseen, vau, yksi nainen kieriskeli maassa ja kiljui Herran ollessa niin väkevästi hänen yllään! Kuulin jopa riivaajan puhuvan jollekulle ennen kuin se karkotettiin, vau, miten voimallinen palveluhetki meillä olikaan."

Riippumatta siitä, kuinka paljon katson Jeesuksen sanoja Matt. 25:ssä, en voi kuvitella Hänen sanovan jotakin sellaista kuin:

"Tule ja peri valtakunta, joka on valmistettu sinua varten. Sillä Minä olin se köyhä perhe vieressäsi seurakunnassa, mutta sinä et halunnut olla tekemisissä tuolla tavalla pukeutuneiden ihmisten kanssa. Minä olin se yksinhuoltajaäiti, joka tarvitsi vähän rahaa lastensa vaatteisiin, mutta sinusta tuntui, että velvollisuutesi ulottui vanhan, kuluneen takkisi antamiseen eteisessä olevaan laatikkoon - niin sitä pitää!"

"Minä olin naapurinne, jotka kamppailivat avioliitossaan ja sen sijaan, että olisitte tarjonneet heille apua, jätitte heidät huomiotta matkalla seurakuntaan. Hienoa! Tulkaa ja perikää valtakuntaanne! Sillä te jätitte huomiotta ympärillänne olevat, vaikka omien sanojenne mukaan Minä annoin teille lisääntyneen voitelun (mitä varten luulitte sen olevan, itseännekö?). Tulkaa valtakuntaanne ihon väristyksinenne! Tulkaa ja profetoikaa te kaikki, jotka luulette olevanne profeettoja, koska teillä on jonkin verran henkilökohtaisten profetioiden kokemusta!"

Hmmmm....hengellisiä perhosia vai Jeesuksen prioriteettien omaamista? Ja miltä näyttää se, jos haluamme muuttua - ensi viikkoon! Siunauksin,

John Fenn

www.cwowi.org ja kirjoita sähköpostit minulle osoitteeseen cwowi@aol.com

Spiritual Butterflies #2

Hengellisiä perhosia, osa 2

Hei kaikki,

Barbilla ja minulla on iPhonet, joissa on tietokoneistettu ohjelmistoassistentti, jonka naispuolinen ääni on nimeltään Siri. Niille tiedoksi, joille Siri ei ole tuttu: jos painat ja pidät alas painettuna puhelimesta olevaa pyöreää näppäintä, naispuolinen ääni Siri kysyy: "Miten voin auttaa?" Voit kysyä Siriltä kaikkea lähtien viimeisimmistä urheilutuloksista aina ajo-ohjeisiin lähemmälle bensa-asemalle ja sääennustukseen saakka sekä melkein mitä muuta tahansa.

Barb ja minä olimme keskusteluun syventyneinä, kun hän alkoi kaivella laukkuun jotakin etsien ja painoi vahingossa iPhonensa pyörää näppäintä. Välittömästi Siri kysyi: "Miten voin auttaa?" ja Barb, joka oli keskellä lausetta, sanoi Sirille ajattelematta: "Voi, ole hiljaa, en minä sinulle ollut puhumassa", mihin Siri vastasi välittömästi laukun syvyyksistä: "Tuo ei ollut kovin kivasti sanottu!" Me purskahdimme nauramaan ajatusta, että puhelin puhuu ja vastaa Barbille tuollaisella tavalla.

Minusta tuntuu vähän tuolta puhuessani Herran näyssä tapahtuneesta vierailusta, jolloin Hän kertoi siitä, että Hänen kansansa ajaa takaa hengellisiä perhosia. Kaivellessani kristikunnan 'laukkua' löytäkseen määritelmän ja ratkaisun en halua vahingossa koskettaa tulenarkaa näppäintä ja jonkun ajattelevan: 'Tuo ei ollut kovin kivasti sanottu'.

Olen ajanut takaa muutamia hengellisiä perhosia

Kun Barb ja minä olimme teini-ikäisiä, teinien rukouskokouksessamme oli sellainen aika, jolloin lähes jokaisella näytti olevan riivaaja tai riivaajaa syytettiin kaikista huonoista asioista elämässä. Puheltiin 'vapautuksen palvelutyöstä'.

Joillakuilla teinien ryhmässämme olikin riivaajia, jotka manifestoituivat ja karkotettiin. Oli myös niitä, joilla ei ollut riivaajia, mutta jotka halusivat sellaista huomiota, jota saisivat, jos heillä olisi riivaaja, joten he panivat pystyyn oikein kunning show'n ja vääntelehtivät ja vaikersivat Oscar-ehdokkuuden arvoisesti.

Herra käytti noita kokemuksia auttaakseen meitä löytämään tasapainon, kokemaan aidon ja epäaidon sekä työstämään tuon asian. Se kesti tietyn ajanjakson verran ja jätimme tuon ajan taakse kiitollisina siitä, että olimme saaneet kokemusta riivaajista sekä epäaitoudesta ja keskityimme jälleen kerran Jeesukseen ja Isään 'pimeän puolen' sijasta.

Vuonna 1979, ensimmäisenä naimisissa olon vuotenaamme, me menimme mukaan '100-kertaisen takaisin saamisen' hengelliseen perhoseen ja antaen palkkani ollessa 110 dollaria viikossa 11 dollaria ja odottaen 1100 dollarin jotenkin ohjautuvan pankkitilillemme. Barb toi meidät takaisin tasapainoon sanoessaan: "Tämä ei tunnu oikealta ja tiedän, mikä on muuttunut. Ennen me annoimme siksi, että rakastamme Jumalaa ja Hänen työtään, mutta nyt me annamme saadaksemme ja se on väärin, ja siksi henkemme murehtii antaessamme." Parannuksen teon hetken ja rukouksen jälkeen, jossa kerroimme Isälle, että emme todellakaan välitä, jos emme koskaan näe tuota rahaa uudelleen, me annamme, koska rakastamme Häntä ja Hänen kansaansa, olimme takaisin tasapainossa.

Meidän seurakuntamme vastaan Pietarin ja Paavalin seurakunta

Mutta tosiasia on, että Uuden Testamentin kristillisuus näytti merkittävästi erilaiselta kuin se jota tänään harjoitetaan auditorioseurakunnassa. Ei ollut mitään hengellisiä perhosia, joita ajaa takaa, koska heidän fokuksessaan ja ajankäytössään oli kyse siitä, mitä Jeesus sanoi Matteus 25:40:ssä veljien ja sisarten aineellisten tarpeiden huolehtimisesta.

"...jos olette (antaneet vettä/ruokaa/vaatteita/vierailleet) vähimmille veljistäni, te olette tehneet sen minulle."

Tämä ei ole tekojen kautta pelastumista, koska Jeesus puhuu uskoville uskovista huolehtimisesta, joten nämä palvelutyön teot virtaavat meistä pelastumisemme tuloksena, ei siksi, että saavuttaisimme sen.

Pidä ensin huolta uskovista, sitten laajenna piiriä ulospäivän uskosta osattomiin
Hän sanoi 'veljeni'. Se merkitsee sitä, että antamisemme fokus on 'veljissä', ei uskosta osattomissa. Tässä (englanniksi käytetty) veli-sana on vanha termi, jota käytettiin puhuteltaessa sekä miehiä että naisia.

Tämä keskittyminen ensin Kristuksen ruumiista huolehtimisen sen sijaan, että käytettäisiin eksyneiden aineellisiin tarpeisiin vastaamista evankelioinnin työkaluna, saattaa olla yllätys, mutta Uusi testamentti osoittaa johdonmukaisesti, että antaminen kohdistui toisiin uskoviin, ei uskosta osattomiin, mikä pysyy Jeesuksen Hänen veljistään huolta pitämistä koskevan käskyn mukaisena.

Tämä selittää sen, miksi kautta koko Apostolien tekojen uskovat antoivat omassa joukossaan varmistukseksi sen, että heidän keskellään ei ollut puutetta - he eivät yrittäneet pitää huolta koko kaupungista. Sen tähden silloin, kun Agabus Apt. 11:ssä profetoi nälänhädästä Juudeassa, seurakunta lähetti lahjan kanssauseurakunnalle Juudeaan, ei nälänhädän uskosta osattomille uhreille. Ja Paavalin lahjat köyhille pyhille Jerusalemissa Room. 15:ssä ja 1. Kor. 16:ssa ja 2. Kor. 8&9:ssä vastaanottivat seurakunnat Jerusalemin seurakuntaa varten - ei Jerusalemin köyhiä syntisiä varten. Raha ja resurssit Kristuksen ruumiissa pysyivät Kristuksen ruumiissa.

Tämän sanominen ei merkitse sitä, että täysin jätetään huomiotta uskosta osattomat, mutta heidän on määrä saada ylijäävä, ei olla antamisessa huomiomme fokus. Paavali sanoi Gal. 6:10:ssä, että tuli tehdä hyvää kaikille ihmisille, mutta erityisesti uskovien perhekunnalle. Veljet ja sisaret ovat meidän ensisijainen prioriteettimme.

Tämä myös selittää sen, miksi Herran luo tulevien määrä karttui niin muutamana ensimmäisenä vuonna Helluntain jälkeen - uskosta osattomat näkivät ihmisjoukon, joka oli palava Jumalalle ja rakasti toisiaan siinä määrin, ettei heidän joukossaan ollut ainoatakaan puutetta. Jos olisit ulkopuolella katsomassa sisälle ja sinulta puuttuisi ruokaa tai vaatteita ja näkisit tämän onnellisten ihmisten joukon, jonka kaikki tarpeet täytettiin, etkö haluaisi nähdä, mistä siinä oli kysymys? Jotkut olivat peloissaan, jotkut liittyivät, jotkut perääntyivät ja vain katsoivat - mutta lopullisena vaikutuksena oli se, että Herran luo tulevien määrä karttui.

Mitä tällä on tekemistä perhosten kanssa?

Tälle vastakohtana auditorioseurakunnalla on eri palvelutöitä koskevia ohjelmia, mikä merkitsee sitä, että (tilastollisesti) 80%:lle seurakunnasta ei aseteta mitään muita odotuksia, kuin käydä seurakunnassa ja antaa pyydettyä. Niinpä nyt on paljon kristittyjä, jotka

keskittyvät itseensä ja siihen, mitä he itse tarvitsevat Jumalalta. Heistä tuntuu siltä, että he voivat ajaa takaa jokaista opin tuulta ja jokaista liikkeellä olevaa 'suosittua' juttua, mikä tekee itse asiasta Jumalasta heidän palvelijansa sen sijaan, että he olisivat Hänen palvelijoitaan.

Nuo ohjelmat ja niiden infrastruktuurin ja rahan tarve selittävät sen, miksi auditorioseurakunta on niin halukas auttamaan uskosta osattomia samalla kun seurakunnan jäsenet, jotka tarvitsevat apua asunnon kiinnelainan tai autolainan lyhennysten kanssa, käännytetään pois. Heidän prioriteettinsa ovat tarkalleen 180 astetta siitä, mitä Jeesus totesi etsivänsä palatessaan. Jos antaisimme noille veljille ja sisarille keskellämme ja olisimme toistemme kanssa tiiviissä yhteydessä, ei olisi aikaa eikä kiinnostusta ajaa takaa viimeisintä hengellistä perhosta, joka kulkee näköakselimme poikki.

Jaakob sanoi: "Aitoa uskonnonharjoitusta ja saastumatonta Jumalan Isän edessä on tämä; vierailta isättömien ja leskien luona heidän ahdingossaan, sekä pitää itsensä tahrattomana maailman taholta". Asiayhteys on KRISTITYT isättömät ja lesket, koska hän kirjoitti kristityille, kuten myös osoitetaan Apt. 2-6:ssa, kun he pitivät huolta veljistä ja sisarista. Tuo on aitoa uskonnonharjoitusta. Katso keskivertoseurakuntaasi - näyttävätkö he tahrattomilta (pilaantumattomilta) maailman taholta? Onko heidän prioriteettinsa seurakuntana ruokkia/antaa vettä/vaatettaa/ vierailta niiden USKOVIENTEN luona, jotka ovat puutteenalaisia ja istuvat heidän kirkkonsa penkissä? Voivatko he sanoa: 'Meidän keskuudessamme ei ole mitään puutteita, koska kukaan ei sano mitään omistamaansa omakseen?'

Mikä on se palvelutyö johon "viiden palveluviran" on määrä varustaa Hänen kansansa? Ef. 4:11-16

Ollaksemme johdonmukaisia sen suhteen, mitä Jeesus sanoi palvelutyöstä, jota Hän etsii palatessaan, ollaksemme johdonmukaisia lopun Uudesta testamentista palvelutyöstä antaman kuvauksen kanssa, jolloin ENSIN huolehditaan veljien ja sisarten aineellisista tarpeista, meidän täytyy tehdä se johtopäätös, että "viiden palveluviran" palvelutyön ydin on varustaa ihmiset antamaan vettä/ruokkimaan/vaatettamaan sekä käymään sairaiden ja vankilassa olevien luona. Viiden palveluviran ydintehtävä on niin muodoin ensin voimaannuttaa yksilöt varmistamaan se, ettei veljien ja sisarten joukossa oli mitään aineellisia tarpeita, joiden suhteen olisi puutetta.

Sen tähden kun seurakuntaan Jerusalemissa lisättiin ensimmäiset henkilökunnan jäsenet, kyse oli seitsemästä miehestä, jotka auttoivat leskistä huolehtimisesta ja ruokkimisesta hoitamisessa. Eivät vaatteiden keräämisestä kaupungin uskosta osattomille. Eivät ruoanjakelusta gettojen uskosta osattomille. Heidän fokuksenaan oli huolehtia keskellään olevista tarpeista. Ruoasta, vedestä, vaatetuksesta, asumisesta. (Apt.6)

Ef. 4:15 jatkaa sanomalla, että jos teemme palveluksen työtä (annamme vettä/ruokimme/vaatetamme/vierailemme veljien ja sisarten luona), emme ole kuin lapset, joita heitellään sinne tänne kaikissa ilmaantuvissa opintuulissa, vaan itse asiassa kasvamme aikuisiksi Hänessä kaikissa asioissa, kuten kehon jäänteet yhdistävät meidät kaikki yhteen. Lukekaa Ef. 4:11-16 sillä ymmärryksellä, että palveluksen työn ydin perustuu ja lähtee Jeesuksen prioriteetista varmistaa, että kaikki Hänen veljiensä ja sisartensa tarpeet täytetään, ja tulet näkemään ihmeellisiä asioita, jotka ovat 100% yhtäpitäviä Matteuksesta Ilmestyskirjaan.

Se, että alatte ajatella tavalla, jolla Jeesus opetti ja tavalla, jota Apostolien teot sekä apostolit osoittivat, tulee järjestyttämään aivojanne ja kääntämään ylösalaisin kaiken sen mitä luulitte tietävänne prioriteeteista ja ihmissuhteista seurakunnassa, ja tulette huomaamaan, mikä ei ole Raamatun mukaista - ettekä jää entisellenne. Ja TUO on sitä, minne Kristuksen ruumis on suuntaamassa.

Muistakaa, että tämä näyssä tapahtunut vierailu koskien hengellisiä perhosia oli profeetallinen sana siitä, mitä Henki on sanomassa seurakunnalle - jatkan tästä ensi viikolla sillä aiheella, miten tämä prioriteettien uudelleen järjestäminen tapahtuu, siihen saakka siunauksin!

John Fenn

www.cwowi.org ja kirjoita sähköpostit minulle osoitteeseen cwowi@aol.com

Spiritual Butterflies #3 Hengellisiä perhosia, osa 3

Hei kaikki,

Olen puhunut hengellisten perhosten jahtaamisesta Herran näyssä tapahtuneesta vierailusta, jossa kuvattiin monien uskovien huomion olevan suuntautunut ei-tärkeisiin asioihin, mutta Hänen kertoneen tulossa olevasta siirtymisestä Kristuksen ruumiissa Hänen prioriteetteihinsa.

Minä vain kerron teille sen, mitä Hän sanoi - seuraavina kolmena vuotena erityisesti lännessä monilla ei ole sitä ylellisyyttä, että heillä olisi perhosia, joita ajaa takaa. Älkää ymmärtäkö minua väärin - ovat tulossa sellaiset ajat, että Herran kanssa vaeltavat uskovat huomaavat heidän tarpeensa tulevan täytetyiksi ja jotkut huomattavassa määrinkin, mutta tulee olemaan monia uskovia, jotka ajattelivat olevan liian vaikeaa näinä aikoina maksaa se hinta, että oppii tuntemaan ihmisiä, että menee jonkun kotiin aterialle, tai investoi uuteen tapaan olla mukana 'seurakunnassa' siten kuin kodeissa kokoontuvassa ja ihmissuhteisiin perustuvassa seurakunnassa ollaan.

Heillä ei ole mitään tukiverkostoa, vaikka ovat aktiivikristittyjä, ei ketään 'turvaamassa heidän selustaansa' ikään kuin - näillä hengellisillä saarilla on varaa siihen ylellisyyteen, että ovat saaria niin kauan kuin heidän elämänsä purjehtii hyvässä säässä, mutta jos elämään saapuu myrsky, kenen puoleen he kääntyvät?

Tunnista kausi

Lk 19:41-44:ssa Jeesus lähestyi Jerusalemia matkallaan ristille, mikä tapahtuisi vain kolme päivää myöhemmin, Hän itki kaupunkia ja sanoi: "Jos te, edes te, olisitte vain tienneet tänä päivänä, mikä toisi teille rauhan, mutta nyt se on kätkeyty teidän silmiltänne ...koska te ette tunnistanee sitä aikaa, jolloin Jumala oli tulossa luoksenne." (suomennos tässä)

Nyt on aika kääntää huomiomme ruumiina pois lapsenomaisesta jokaisen uusimman opetuksen jahtaamisesta ja vain kasvaa luonteen puolesta aikuiseksi. Niin monet kerrat olen puhunut naisille, jotka kuluttavat tuhansia dollareita käyden konferensseissa rukoillakseen maan puolesta ja rukoillakseen perheensä pelastumisen puolesta samalla kun heidän aviomiehensä ja lapsensa haluavat vaimon ja äidin olevan kotona heidän kanssaan yhdessä perheenä - mutta nainen on liian hengellinen ollakseen käytännöllinen, hän pettää itseään ajatellen sen mitä tekee olevan Jumalasta, kun itse asiassa kotona pysyminen ja kasvaminen luonteen puolesta sekä ihmisenä, ja läsnä oleminen omalle perheelle on sitä, mitä Hän pyytää naiselta.

Ja olen puhunut monille miehille, jotka tekevät ankarasti työtä perheensä tähden ja kaipaavat saada olla heidän kanssaan, mutta luulevat Jumalan mukaisen jutun olevan, että tekee työtä uupumiseen saakka tarjotakseen ne ylellisyydet, joita he luulevat perheensä haluavan ja ansaitsevan, itsepetoksen vallassa ja sokaistuina tajuamatta, että perhe vain haluaa isin olevan kotona.

Usein kaikkein hengellisimmät päätökset ovat vain sitä, että järjestämme uudelleen prioriteettimme tehdäksemme jonkin vaikean asian, jotakin sellaista mikä on mukavuusalueemme ulkopuolella, ja kuitenkin viisaat havaitsevat sen olevan Jumalan polun.

Ihmiset tulevat aloittamaan kokoontumisen kodeissa tiivistä yhteyttä, rukousta, palvontaa varten vain siksi, että he haluavat, että heillä olisi joku todellinen elämässään ja että Pyhällä Hengellä olisi vapaus virrata palvonnassa ja Hengen lahjoissa ihmissuhteiden ollessa todellisia, kutsuvatpa ihmiset sitä kotiseurakunnaksi tai ei - he vain haluavat todellista ja aitoa. Nämä ovat niitä ihmisiä, joilla on toisia huolehtimassa heistä, jotka pitävät huolta joukossaan olevista, samalla kun toiset yrittävät kääntyä auditorioseurakuntansa puoleen, mutta havaitsevat, ettei heillä ole ketään joka auttaisi.

Tämä ei ole pelottelutaktiikkaa, tämä on vain sitä mitä tulevaisuudessa on tulossa. Pyhä Henki jatkaa liikehtimistään nyt kuten Hän teki tuolloin, Jeesuksen ja UT:n kirjoittajien prioriteettien sisällä - ruoki/anna vettä/vaateta/käy vierailulla ensin Kristuksen ruumiissa olevien puutteenaisten luona. Sellaiselta Kristuksen ruumis näytti alussa, sellaiselta Jeesus sanoi sen näyttävän Hänen palatessaan - "...jos te olette ruokkineet/antaneet vettä/vaatettaneet/käyneet vierailulla näiden vähimpien veljeni ja sisarteni luona, olette tehneet sen minulle." Arkista, normaalia, ei loisteliasta, mutta erittäin hengellistä.

Monet ovat vääristelleet Paavalin sanoja koskien uskosta osattomien tekemistä kateellisiksi ja käyttävät noita sanoja selittämään sellaisia juttuja kuten miksi seurakunta x tarvitsee 2 miljoonaa dollaria äänentoistoon, tehdäkseen uskosta osattomat kateellisiksi, tai ehkä Kristilliselle tv-kanavalle lahjoittamisen 'tehdäksenne uskosta osattomat kateellisiksi' ohjelmatuotannon laadukkuuden vuoksi ja sen sellaista.

Mutta palatkaa ensimmäiselle vuosisadalle, aikaan jolloin leskien ja raajarikkojen ja sairaiden, joilla ei ollut perhettä, oli pakko kerjätä ja elää kadulla yksinäisessä köyhyydessä, samalla kun kaikkialla heidän ympärillään oli kristittyjä, joiden kaikki tarpeet täytettiin, joiden elämää rikastuttivat laajemmat hengelliset perheet, ystävät, naapurit ja työtoverit. Ettekö olisi uteliaita ja kateellisia tarkkaillessanne sitä kuinka heillä oli vahvoja ihmissuhteita ja rakastivat niin toisiaan, että varmistivat, että toisen tarpeet täytettiin?

Kysyn nyt sinulta - olemmeko sen erilaisempia tänään? Eikö todistus opetuslapseudestamme ole rakkaus toisiimme kohtaan? (Joh. 13.35: "Siitä kaikki tuntevat teidät minun opetuslapsikseni, jos teillä on keskinäinen rakkaus.") En sano, että ollaan kuin ensimmäisen vuosisadan seurakunta, vaan sanon, että ensimmäisen vuosisadan seurakunta yksinkertaisesti harjoitti sitä mitä Jeesus teki ja opetti, ja pitäisikö myös meidän totella Jeesusta tällä tavoin?

Mistä aloittaa?

Olin ruokakaupassa ja kuten usein tapahtuu, lyhyehkö nainen pyysi minua ojentamaan hänelle ylähyllällä olevan tuotteen. (Olen 6 jalkaa 6 tuumaa/1,98 m pitkä) Tunnistin hänen yllään

olevan masennuksen hengen ja yritin jatkaa keskustelua pidemmälle kuin 'Anteeksi herra, voisitteko auttaa minua saamaan tuon tuotteen ylähyllältä?', mutta nainen vain kiitti ja jatkoi eteenpäin - ja saatoin vain sanoa 'Olkaa hyvä, siunausta teille ja hyvää päivän jatkoa.'

Rukoilin naisen puolesta kävellessäni pois ja kerroin Isälle: "Kunpa olisin voinut tehdä jotakin enemmän naisen puolesta, vaikka karkottaa tuon masennuksen hengen pois hänestä." Ja Hän vastasi: "Se on ok, teit sen minkä hän toistaiseksi pystyy vastaanottamaan ja mitä Minulla oli sinulle tehtäväksi hänen hyväkseen tänään."

Mietiskelin Hänen kärsivällisyyttään ja sitä kuinka Hän jatkaa hyvän tekemistä - Apt. 10:38 sanoo sen Jeesuksesta, ja Jeesus sanoi tehneensä vain sitä mitä näki Isän tekevän. (Joh. 5:19) Ja ei vain sitä, vaan jokin niin yksinkertainen asia kuin tuotteen ottaminen ylähyllältä jollekulle avuksi oli niin hengellistä, niin henkilökohtaisesti taivaasta ohjattua hyvän tekemistä tälle naiselle.

Tässä eräänä päivänä pysähtyessäni liikennevaloihin lähtiessäni kaupan parkkipaikalta vilkaisin takapeiliin ja näin takanani olevan auton katolla suuren limun ilman kantta - joka varmasti kaatuisi valon vaihtuessa vihreäksi ja meidän autojonomme lähtiessä liikenteeseen. Ensin kiersin auki ikkunani ja katsoin taaksepäin autoa ajavaa miestä ja osoitin katolle hänen yläpuolelleen.

Lopulta luovutin, ja nähdessäni miehen takana olevan kuskin hautaavan päänsä rattiin hänen nauraessaan niin makeasti pyörimisliikkeilleni ja tuon miehen minulle takaisin näyttämille pyörimisliikkeille astuin ulos autostani ja otin limun pois miehen auton katolta. Hän avasi ikkunan nähdessään, että minulla oli hänen juomansa kädessäni ja sanoin: 'Siinä herra, melkein menetitte juomanne.' Mihin hän vastasi hykerellen: 'Olette hyvä mies, kiitos!'

Astuessani autooni valo vaihtui vihreäksi, ja niin sitä mentiin. Kiitin Isää siitä, että Hän oli sallinut minun 'kulkea ympäri tekemässä hyvää' tässä pienessä asiassa - ja tunsin nöyryyttä ja hämmästelin Isän huolenpitoa tuon miehen suhteen, tunnistipa tämä minut sitten Kuningaan Suurlähettilääksi tai ei.

Jeesus kulki ympäriinsä tehden hyvää

Hän muutti veden viiniksi, muttei koskaan ottanut siitä kunniaa. Hän paransi Pietarin anopin, mutta vain talossa olleet olivat tästä tietoisia. Hän moninkertaisti pojan lounaan ruokkiakseen tuhansia, mutta ei koskaan mainostanut sitä tai etsinyt keinoa markkinoida Itseen ihmeidensä välityksellä - Hän vain kulki ympäriinsä tehden hyvää.

Vuonna 2014 näin Herran nöyryyttä enemmän kuin koskaan ennen ja minä puolestani olen nöyrytynyt enemmän kuin koskaan sen tuloksena. Kun Hän sanoi Matt. 11:ssä: "Ottakaa minun ikeeni (Pyhä Henki) päällenne ja ottakaa oppia Minusta, sillä Minä olen sävyisä ja sydämeltään nöyrä ja löydätte levon sielullenne." (suomennos tässä)

Huomatkaa - Hän on todellakin sävyisä ja sydämeltään nöyrä vaikka Hän on kaiken Kuningas. Hänen ikeensä opettaa meille nöyryyttä, ja tuo nöyryys johtaa sielumme lepoon - ei hengen - sielun, tunteiden, ajatusten, mielen.

Paavali kertoi korinttilaisille* olevansa huolissaan siitä, että heidät vieteltäisiin pois **Jeesuksessa olevasta yksinkertaisuudesta**, ja evankeliumin viestistä ja Pyhästä Hengestä. Jos teidät on vietelty monimutkaiseen uskoon, joka on täynnä asialistoja ja kaavoja ja manipulaatiota ja suoritusperusteista 'Jos teen näin, niin sitten Jumala tekee noin' -ajattelua,

niin sitten tehkää parannus ja palatkaa siihen, mitä Jeesus sanoi - tehkää hyvää Hänen veljilleen ja sisarilleen käytännöllisin tavoin, toisiin uskossa oleviin suhteessa ollen, ja yksinkertaisesti löytäkää tapoja osoittaa sydämessänne olevaa Jumalan rakkautta toisille. (*2. Kor. 11:3-4)

Kuulkaa mitä Henki sanoo seurakunnalle - hengellisten perhosten jahtaamisen kausi on ohi - on aika olla seurakunta, ei esittää seurakuntaa. Aika olla kristitty, ei esittää kristittyä.

Uusi aihe ensi viikolla, siunauksin,
John Fenn

www.cwowi.org ja kirjoita sähköpostit minulle osoitteeseen cwowi@aol.com